

Величество Сигизмунда III, кралъ полски и шведски до султана Мустафа въ 1621 година, написалъ Самуилъ отъ Скжицна Твардовски.

Описанието на Твардовски е печатано три пъти: най-напредъ въ Каличъ прѣз 1621 год., по посъл въ Краковъ на 1633 год., и най-сетне е прѣпечатано във Виленъ на 1706 год., въ академическата печатница. Това описание толкова е по интересно, че е написано въ стихове, и въ него се срещатъ любопитни съдѣния за България, за градовете и населението ѝ.

Историкът Л. Рогалски пише въ третия томъ на „Виленския дневникъ“ отъ 1827 год. за Твардовски, че той е билъ единъ отъ най-много цѣненъ полски стихотворци въ 17 вѣкъ и е придружавалъ аяза Збарамски до Цариградъ.

Въ предговора на описанието си Твардовски казва, че забѣлѣвалъ въ особенъ дневникъ всичко, което видѣлъ въ пътуваньето си, и следъ това го написалъ въ стихове.

Ние даваме на слѣдните страници значителни извлѣчения отъ това може би единствено стихотворно описание на България отъ 17 вѣкъ. Слѣдъ като изпроводило за Цариградъ по напредъ даровете, прѣдназначени за султана и за разинъ негови папи, тръгнало на пътъ и самото пратеничество. То пътувало прѣз Молдавия и Влашко, като е посѣтило и Букурещъ — „славенъ молдавски градъ“ — споредъ думитѣ на Твардовски.

Отъ страница 50 пататъкъ Твардовски излага слѣдното, което пише се постарахме токоречи буквално да прѣведемъ:

— „Минжхме рѣкѣт Нежуъл и Келненци.
И Калугерии съ острవи славни,
Сто хиляди тури въ тамъ Михаилъ съсица;
Газихме Серенка, днесъ прѣдъ Молдавски,
Но-прѣди бѣ Дунавъ; за пустинъ разири
На двамата братя, възшки господари,
Гюргево съ Бранла турцитѣ прѣвеха.
Тукъ отъ плената видѣхме, въ подето
Какъ си тече бистро широкиятъ Дунавъ,
Най-първата рѣка въвъ цѣла Европа:
Въ Хелвейця се разжда, въ черни Понти се губи.
Острови по Дунавъ има плодородни,
А въ тѣхъ пасътъ гъски и жерави бѣли;
Лебедитѣ съ пѣсни въ сѣнките се криятъ,
Кога отъ постеля златна зора става.
По вълните рѣчи играятъ перѣди,
На се разхладяватъ съ мъртвигъ на сѣнка.
Бръшилътъ обвива и двата му брѣга,
А прѣкусни дини по тѣхъ си жълтѣйтъ.
Риболовци хитри кръстосватъ рѣката,
И ловятъ съ изкуство сомове огромни.
Коя ли достойно музъ ще взъгъбе
Богатството чудно на тазъ рѣка славна?“